

R O M A N I A

TRIBUNALUL SIBIU

SECTIA COMERCIALA SI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA NR.583/c/

Sedința publică din : 18 mai 2005

PRESEDINTE: _____-judecător

GREFIER: _____

_____ din cadrul
Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu.

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administra-
tiv formulată de reclamanta _____
c/a pârâtei DGFPJ SIBIU
pentru anularea în parte a Deciziei nr.178/2005 emisă de DGFP Sibiu.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru
reclamantă cj. _____ pentru pârâtă cj. _____

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

Părțile declară că nu au cereri de formulat sau probe de
solicitat, față de care instanța ia act, încheie faza probatorie și
acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii astfel
cum a fost formulată în scris la dosar, a se dispune anularea în parte
a Deciziei nr.178/2005, respectiv a punctului 2 din dispozițional
Deciziei și admiterea ca _____ societății recl
_____ deoarece
la obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei
prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare
stabilite de inspecția fiscală nr. _____ /25.10.2004 pentru tichetele de
masă.

Arată că societatea reclamantă contestă pct.2 din Decizia
atacată întrucă organul de control, în mod incorect, calculează obligații
fiscale suplimentare în sarcina reclamantei pentru că au fost acordate
tichete de masă salariaților în perioada august 2001-mai 2004 pe motiv
că societatea avea obligații bugetare restante conform art.15 al.1 din
OUG nr.79/2001. Sustinerile organului de control nu sunt legale
întrucât OUG nr.79/2001 se referă la agenții economici definiți la
art.1 din ordonanță, respectiv la regiile autonome, societățile și
companiile naționale, societățile comerciale la care statul este
acționar majoritar, societatea reclamantă nefăcând parte dintre
acestea, fiind societate cu capital privat.

Consideră că societatea reclamantă nu a încălcat prevederile
art.15 din OUG nr.79/2001 și ca atare sumele calculate de organul de
control și stabilite ca obligații fiscale în sarcina reclamantei, sunt

nelegale și nu le pot fi pretinse.

Mai mult, susține că, Decizia nr. 392/2003 a Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din OUG nr. 79/2001, definește că ordonanța se aplică agenților economici unde statul este acționar majoritar.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta în instanța de prim instanță de soluționare, menținerea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale nr. 178/2004, a Deciziei nr. 178/2005 emisă de DGFP Sibiu precum și a obligației de plată a sumei totale de 1.000.000 lei, reprezentând impozit pe profit, TVA, dobânzi și penalități de întârziere.

Consideră că acțiunea este neîntemeiată față de dispozițiile în vigoare privind modalitatea de reuactare a OUG nr. 79/2001.

Prin Lg. 141/1998 privind acordarea tichetelor de masă s-au stabilit reguli generale de acordare a acestora și modul în care acestea sunt reuactate fiscal.

La art. 15 din OUG nr. 79/2001 se instituie excepția potrivit căreia aceasta nu se aplică societăților finanțat bancare și de asigurări precum și agenților economici la care stabilirea tarifelor se face de organisme internaționale, iar la art. 15 din OUG nr. 79/2001 se face vorbire despre toți angajatorii care acordă tichete de masă, recunoscut ca fiind o formă de asistență socială, cu dispoziția impunerii fiscale a veniturilor din obligațiilor bugetare la scadență precum și sancțiunilor pentru neplata instituită prin art. 15 din OUG nr. 79/2001.

Față de motivele invocate, așa cum a arătat și în întâmpinare, solicita respingerea acțiunii reclamantei ca netemeinică și nelegală.

Reprezentantul Parchetului pune concluzii de respingere a acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta în instanța de prim instanță de soluționare, pentru toate motivele arătate de reprezentanta pârâtei DGFP Sibiu.

T R I B U N A L U L

Constată că sub nr. 178/2005 a fost înregistrată la această instanță acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta în instanța de prim instanță de soluționare în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu prin care a solicitat instanței ca prin sentința pe care o va pronunța să anuleze, în parte, decizia nr. 178/2005 respectiv pct. 2 din dispozitivul deciziei și admită acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta pentru toate motivele arătate de reprezentanta pârâtei DGFP Sibiu.

prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală la nr. /2004 pentru tichetele de masă.

S-a solicitat și suspendarea executării pct.2 din decizia nr.178/2005

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că pârâta, în mod nelegal i-a stabilit în urma inspecției efectuate, pentru tichetele de masă acordate de societatea reclamantă angajaților în perioada august 2001 – mai 2004 impozit pe profit suplimentar în sumă de lei, lei dobândă pentru neplata impozitului pe profit suplimentar, lei, reprezentând penalități pentru neplata impozitului pe profit suplimentar, lei reprezentând T.V.A. suplimentar, lei cu titlu de dobânzi pentru T.V.A. suplimentar și lei reprezentând penalități pentru T.V.A. suplimentar.

A arătat că nelegalitatea măsurii luate în interpretarea eronată a disp.O.G.nr.79/2001, în sensul că aceste dispoziții se aplică agențiilor economice cu capital de stat și nu agențiilor economice a căror capital social este privat.

În drept, au fost invocate disp. Lg.554/2004, O.G. 79/2001.

Acțiunea este legal timbrată.

Prin întâmpinarea depusă la dosar (f.18) pârâta a solicitat respingerea acțiunii și menținerea măsurii fiscale luate de organul de control fiscal motivat de aceea că disp. O.U.G.nr79/2001 sunt imperativ și ele se aplică tuturor agențiilor economice.

Din actele și lucrările dosarului instanța a reținut următoarele:

Reclamanta este o societate comercială pe acțiuni cu capital social privat așa cum rezultă din certificatul constatator al acesteia emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Sibiu (f.84).

Reclamanta a fost supusă unei inspecții fiscale pentru verificarea modului de constituire, evidențiere și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului consolidat al Statului pe perioada noiembrie 2000 – iunie 2004, ocazie cu care pârâta a reținut că aceasta și-a determinat eronat impozitul pe profit și T.V.A. prin înregistrarea cheltuielii cu tichetele de masă ca și cheltuială deductibilă deși avea obligații restante la buget, fapt pentru care i s-au stabilit obligații bugetare suplimentare după cum urmează : lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar, lei reprezintă dobânda pentru neplata impozitului pe profit suplimentar, lei cu titlu de penalități pentru neplata impozitului pe profit suplimentar, lei reprezentând T.V.A. suplimentar, lei cu titlu de dobândă pentru T.V.A. suplimentar și lei reprezentând penalități pentru T.V.A. suplimentar.

Împotriva deciziei de imputare fiscală nr. /25.10.2004 reclamanta a formulat contestație, ce a fost admisă în parte prin decizia nr.178/17.01.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu. A fost însă respins capătul de cerere privitor la obligațiile fiscale suplimentare stabilite pentru tichetele de masă (pct.2 al decizie).

Împotriva pct.2 din decizia indicată reclamanta a formulat prezenta acțiune în contencios administrativ fiscal.

Potrivit disp.art.1 din Lg.nr.142/1998 privind acordarea tichetelor de masă salariații din cadrul S.C. RA și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă suportată integral pe costuri de angajator.

Sumele corespunzătoare tichetelor de masă acordate de angajator, în limitele valorii nominale prevăzute de lege, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar pentru salariat sunt scutite de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu.

Ca atare, în mod corect, reclamanta și-a trecut valoarea ticheteelor de masă ca o cheltuială deductibilă, pentru care nu a mai achitat impozit pe profit și T.V.A.

În speță nu sunt aplicabile disp. O.G. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare întrucât actul normativ amintit enumeră în mod limitativ categoriile de contribuabili ce intră în noțiunea de „agent economic”, și cărora li se aplică aceste dispoziții.

Este vorba de regi autonome, societăți și companii naționale și societăți comerciale la care statul sau unitatea administrativ-teritorială este acționar majoritar. Ca atare în sfera noțiunii de „agent economic” ~~ce se supunc disp.art.15 din O.G. 79/2001~~ nu intră și societățile comerciale cu capital social privat (respectiv interdicția acordării tichetelor de masă pentru agenții economiei ce au obligații bugetare restante).

Organul de control fiscal a stabilit în sarcina reclamantei obligații bugetare suplimentare printr-o interpretare excesivă și cronată a textului legal întrucât în societatea comercială unde statul nu este acționar (capitalul social fiind integral privat) nu poate interveni în stabilirea clauzelor contractuale dintre angajator și angajat. De altfel, și interpretarea teleologică a disp. O.G. 79/2001 conduce la același rezultat.

Pentru aceste argumente, instanța în temeiul disp.art.1 din Lg.554/2004, art.169 C.p.p. și art.169 C.p.p. să admită acțiunea în contencios administrativ fiscal și pe cale de consecință va anula în parte decizia nr.178/17.01.2005 emisă de D.G.F.P.Sibiu, în ceea ce privește pct.2 al acesteia.

Va anula decizia de imputare nr.   /25.10.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei de către inspecția fiscală în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumelor de   lei reprezentând impozit pe profit suplimentar,   lei reprezentând penalități pentru neplata impozitului pe profit suplimentar,   lei reprezentând dobânzi pentru neplata impozitului pe profit suplimentar,   lei reprezentând TVA suplimentar,   lei reprezentând dobânzi pentru TVA suplimentar și   lei reprezentând penalități pentru TVA suplimentar.

Nu au fost cerute cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta   în contradictoriu cu pârâta   Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu cu sediul în Sibiu, Colea Dumbrăvii nr.28-32 și în consecință :

Anulează în parte decizia nr.178/17.01.2005 emisă de D.G.F.P.Sibiu, în ceea ce privește punctul 2 al acesteia.

Anulează decizia de imputare nr.   /25.10.2004 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei de către inspecția fiscală în ceea ce privește obligarea reclamantei la plata sumelor de   lei reprezentând impozit pe profit suplimentar,   lei reprezentând penalități pentru neplata

impozitului pe profit suplimentar, lei reprezentând dobânzi pentru
neplata impozitului pe profit suplimentar, lei reprezentând TVA
suplimentar, lei reprezentând dobânzi pentru TVA suplimentar și
lei reprezentând penalități pentru TVA suplimentar.
Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință public, azi 18.05.2005.

PREȘEDINTE,

GREȘIE,

